

Urban  
Hane,  
Kristian  
Petrov och  
Ken Höög

har spelat ihop i ett par år. De hade flera olika namn förslag innan de kom fram till gruppens namn Disharmonikerna.

— Det namnet säger mycket och var därför det som passade bäst, förklarar Kristian.

Låttexterna på demon "Natens proförer", har en allvarlig ton och handlar bland annat om hur den nya världen, som är en konstruktion i glas, går i kras. Det låter inte speciellt optimistiskt. Är ni verkligen så desillusioneerade?

— Nej, vi ser lust på livet, börjar Urban.

— Bortom de politiska partierna, fyller Kristian i och förklarar att det egentligen inte är själva världen som går i kras, utan snarare den världsbild

folk har. Texterna är viktiga för Disharmonikerna, men inte viktigare än musiken. De påpekar att det är musik det är fråga om, inte dikter. Musiken är det som skapas först och sedan tillkommer texten. Kristian vill förmedla spejla intryck via gitarren som redskap och Urban brukar vara den som mestadels står för texterna, men de är noga med att påpeka hela gruppens medverkan i den slutliga produkten. Det är helt enkelt Disharmonikerna som gör låtarna och alla ska vara nöjda för att en låt ska platsa i repertoaren.

För Disharmonikerna är det ett både självklart och naturligt val att sjunga på svenska, trots att somliga påstår att engelska är det enda rätta rockspråket.

— Vill man göra anspråk på att man vill säga något med texterna bör man använda sitt modersmål, menar Urban.

Ett av bandets hudskaap är att människan blivit alltför bekväm av sig. Fjärrkontroller till allt möjligt har blivit en livsnödvändighet. Ken berättar att han kommit på sig själv med att stå en meter från stereon och även då använda sig av fjärrkontrollen, i stället för att böjja treva bland alla knappar på själva stereon. Genom att bli alltför bekväm blir man också väldigt särbär. Hela samhället blir särbart.

— En ojekris räcker för att det ska vara kört, konstaterar Urban.

Människor har också slutat att lita på sig själva och sitt eget omdöme. Istället lägger man ansvaret på någon annan. Kristian menar att nu för tiden luktar och smakar man inte på mat som misstänks vara gammal, utan man tittar på det tryckta Bäst-fördatumet och utgår ifrån det.

— Om någon ville förgifta oss alla, skulle det räcka med att byta ut datumet, säger han krass.

Undervecknad är upp vuxen med idel glada nonsensexter. Jag började lyssna på ABBA när jag var åtta år och gick på disco varannan tisdag kl. 17.

## Det spännande och annorlunda trollhättebandet Disharmonikerna

Urban Hane

Ken Höög

Kristian Petrov

Urban Hane

har just släppt en demo innehållande åtta låtar. Forum har lyssnat på demokassetten och träffat de tre gruppleddammarna för att tala om allt från bandets namn och låttexter till politik och framtidstro.

Mat här tre unga män som tror på framtiden, men inte nödvändigtvis på politikerna.

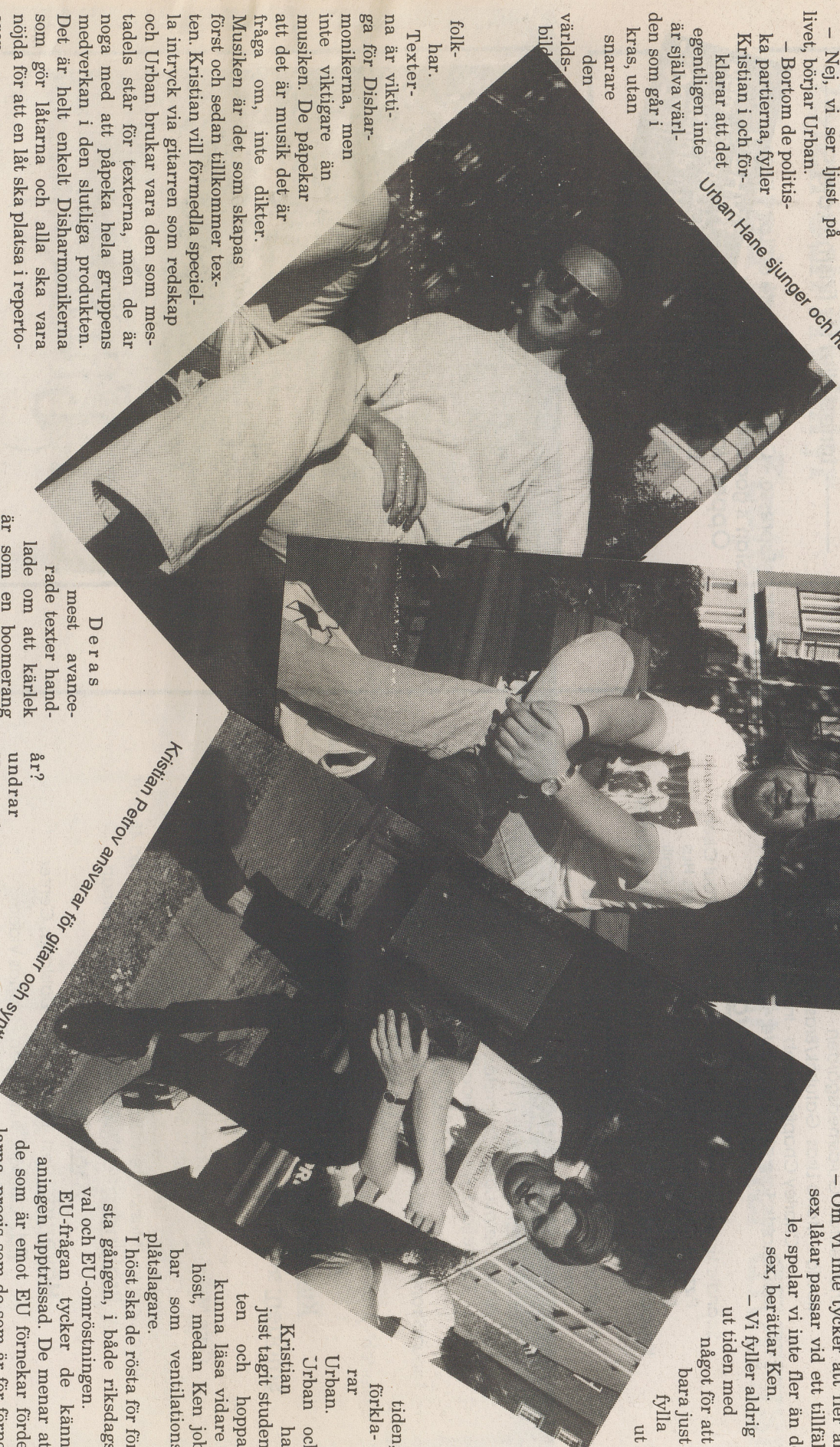
Ken Höög spelar bas.

Text & Foto: Joanna Bergström

— Om vi inte tycker att fler än sex låtar passar vid ett tillfälle, spelar vi inte fler än de sex, berättar Ken.

— Vi fyller aldrig ut tiden med något för att bara just fylla ut

ut



Deras

mest avancerade texter handlade om att kärlek är som en boomerang

och liknande trivialiteter. Ett antal år senare uppmånade Gyllene Tider till att leva livet och påstod att flickorna på TV2 får läpparna att puta ut. Inte heller så djupt och allvarligt precis. Därför blev jag rent av lycklig när jag upptäckte Rataata. Visserligen handlade deras låtar mest om otycklig kärlek och inte så mycket om världsproblemen, men det fanns inte ett uns av kläm-käckhet och det kändes befriande.

Världen bestod av därar som är fast i sin egen lilla värld, fick jag lära mig och visst är det sant. Fortfarande.

Kanske är det just därför jag tycker så mycket om Disharmonikerna. Det finns nämligen ett allvar i texterna samtidigt som musiken inte alls känns svårtillgänglig. Tvärtom sätter sig vissa slingor fast direkt och blir något man nynnar på i tid och otid. Låten "Nya världen" är ett utmärkt exempel på detta.

Musikmässigt förde mig tankarna till Lustans lakejer vid de första genomlysningarna. Mycket riktigt lyssnar till exempel Urban mycket på gammal popmusik, även om inte just Lustans hör till favoriterna. Därmed tycker han mycket bra om Imperiet och i vissa låtar finns ett drag av Thåströms röst i Urbans, tycker jag.

Disharmonikerna känns på något sätt så svenska, fjärran från både Seattle-rock och Mancherster-pop. Seattle-musiken med sin attityd tycker de bara känns platt.

— Vem bryr sig om Nirvana om tio

år?  
undrar  
Ken kri-  
tisk.

— När Manches-  
terband dyker upp här och var i Sverige har det gått för långt, fortsätter Kristian.

Disharmonikerna är inte så populära bland andra band i stan, på grund av att de repar så sällan. Många band är i sin replokal jämt och spelar sina låtar om och om igen. Det gör inte Disharmonikerna. Tvärtom menar de att det inte alls är där musik nödvändigtvis måste skapas.

— Det är inte där låtarna föds, förtydligar Kristian.

Att de dessutom har uppträtt på scen kraftigt sminkade är förstås oerhört provocerande i en så pass liten stad som Trollhättan ändå är. Då blir de genast kallade bögar. Det har till och med hänt att en liten unge frågat Ken om han är tjej eller kille! Detta har bandet roligt åt än i dag.

Disharmonikerna tror att bilden är viktig för ett band, samtidigt som de är trötta på schablonbilden av rockmusiker. Man måste inte ha långt hår till exempel.

På scen brukar de se allvarliga ut och är oftast svartklädda. Johan Kinds bevingade uttryck att kläderna är viktigare än musiken håller de dock inte med om.

De är noga med att tugga upp en bra och suggestiv stämning när de spelar live och alla är med och väljer vilka låtar som ska vara med.

tiden,  
förklarar  
Urban och  
Kristian har  
just tagit studenten och hoppas kunna läsa vidare i höst, medan Ken jobbar som ventilations-plåtslagare.

I höst ska de rösta för första gången, i både riksdagsval och EU-omröstningen.

EU-frågan tycker de känns aningen upptrissad. De menar att de som är emot EU förnekar fördelarna, precis som de som är för förnekar nackdelarna. Det har också kommit att bli en partitillhörighetsfråga.

— Är man moderat är man för EU, konstaterar de.

Ken tror att resultatet i Norges och Finlands EU-omröstning kan påverka den svenska utgången. Att Österrike härnveckan sa Ja, har nog mindre betydelse.

Ett av Disharmonikernas huvudbudskap är dock att allt inte är politik och visst är det sant.

De är överens om att det satsas för lite på spelningar för lokala band i kommunen. Fallens Dagar hade varit ett perfekt tillfälle för en festival med just lokala band, men då väljer man att satsa på namn som Lisa Ekdahl och Eggstone. Ett par lokala band får visserligen chans att visa vad de går för, men det räcker inte. Det kunde varit betydligt fler. När vi får se Disharmonikerna på scen härnäst är alltså ännu inte klart. Till dess får vi nöja oss med demokassetten och det är inte fy skam det heller. Demon är nu på väg till olika skivbolag och vi hoppas att någon vaken snubbe upptäcker att det här finns något annorlunda, som kan vara värt att satsa på.

Fotnot: Disharmonikernas "Natens proförtorer" finns att köpa på Trollhättans musik, Musikens Hus och via post på adress Disharmonikerna, c/o Hane, Lindgatan 27, 461 57 Trollhättan.